

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 105/2017-28

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. februára 2017 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti MARKÍZA-SLOVAKIA, spol. s r. o., Bratislavská 1/a, Bratislava-Záhorská Bystrica, podanú Advokátskou kanceláriou Paul Q, s. r. o., Karadžičova 2, Bratislava (ako právny nástupca DEDÁK & Partners, s. r. o., Mlynské nivy 45, Bratislava), v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Pavol Blahušiak, pre namietané porušenie jej základného práva na slobodu prejavu a na slobodné rozširovanie informácií podľa čl. 26 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 1 Co 653/2014-431 z 30. decembra 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti MARKÍZA-SLOVAKIA, spol. s r. o., o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

1. Sťažnosťou podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 12. mája 2016

sa obchodná spoločnosť MARKÍZA-SLOVAKIA, spol. s r. o., Bratislavská 1/a, Bratislava-Záhorská Bystrica (ďalej len „sťažovateľka“), domáhala vydania nálezu, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie jej v záhlaví označených základných práv a slobôd rozsudkom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 1 Co 653/2014-431 z 30. decembra 2015 a ktorým by napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

2. Zo sťažnosti vyplýva, že žalobou o ochranu osobnosti doručenou Okresnému súdu Trebišov (ďalej len „okresný súd“) sa [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalobca“) domáhal proti sťažovateľke ako televíznej vysielateľke uverejnenia ospravedlnenia na televíznej stanici [REDAKOVANÉ] a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 99 582 € v súvislosti s odvysielaním relácie [REDAKOVANÉ] 10. januára 2007 a 18. mája 2009, v ktorej v rámci reportáží nazvaných [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] mali byť o ňom uvedené nepravdivé tvrdenia týkajúce sa toho, že cez obchodnú spoločnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] ovplyvnil priebeh konkurzného konania vyhláseného na majetok úpadcu – [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] čím „sa dostal do negatívneho svetla a celá verejnosť na neho pozerá ako na mafiána a špekulanta, ktorý podvodným spôsobom získal majetok a vyše 100 miliónov korún“. Napadnutým (v poradí druhým) rozsudkom krajský súd potvrdil rozsudok okresného súdu č. k. 11 C/210/2008-350 z 27. marca 2014, ktorým rozhodol, že sťažovateľka je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 89 624 €, ako aj trovy konania v sume 8 150,05 €, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. So závermi krajského súdu sťažovateľka nesúhlasí a s poukazom na to, že prinášanie nových informácií a poznatkov súvisiacich s kauzami celospoločenského významu je úlohou médií v demokratickej spoločnosti, krajskému súdu v sťažnosti vytýka, že svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, nevysporiadal sa s jej odvolacími argumentmi, ktoré boli podstatné pre rozhodnutie v merite veci, čím zasiahol do jej v záhlaví označených základných práv a slobôd.

3. Predpokladom úspešného uplatnenia námietky porušenia základných práv a slobôd v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je splnenie všeobecných a osobitných náležitostí vyplývajúcich z § 20 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky

č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ako aj ďalších procesných podmienok vyplývajúcich z § 53 zákona o ústavnom súde, ktoré ústavný súd skúma pri predbežnom prerokovaní návrhu na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa (§ 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

4. Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že vyčerpala „*možnosť všetkých riadnych opravných prostriedkov proti konečnému rozsudku ako rozsudku odvolacieho súdu*“ a že v jej veci „*nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok*“. Ústavnému súdu však zamlčala, že proti napadnutému rozsudku krajského súdu podala 14. apríla 2016 mimoriadny opravný prostriedok – dovolanie, o ktorom dosiaľ nebolo zo strany Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) rozhodnuté.

5. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť musela byť sťažnosť sťažovateľky odmietnutá pre jej predčasnosť, pretože o ochrane v záhlaví označených základných práv a slobôd, ktorých porušenie namieta, bude vo vzťahu ku krajskému súdu rozhodovať najvyšší súd ako súd dovolací. Súbežné podanie dovolania a sťažnosti ústavnému súdu totiž navodzuje situáciu, keď princíp subsidiarity vyplývajúci z čl. 127 ods. 1 ústavy síce vylučuje právomoc ústavného súdu, ale iba do rozhodnutia najvyššieho súdu o dovolaní. Tejto situácii zodpovedá aplikácia § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov. Ústavný súd preto zaujal názor (podobne napr. III. ÚS 109/2010, III. ÚS 114/2010, III. ÚS 199/2010, III. ÚS 7/2014 a iné), že v prípade podania mimoriadneho opravného

prostriedku (dovolania) a súbežne podanej sťažnosti ústavnému súdu je sťažnosť považovaná za prípustnú až po rozhodnutí o dovolaní.

6. Za daných okolností sa ústavný súd musel zaoberať aj úvahou, aké dôsledky bude mať pre sťažovateľku prípadné posúdenie dovolania najvyšším súdom ako dovolania neprípustného. Pre tento prípad ústavný súd majúci na zreteli účel základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd konštatuje, že v prípade procesného rozhodnutia najvyššieho súdu o dovolaní bude sťažovateľke lehota na podanie sťažnosti ústavnému súdu považovaná za zachovanú aj vo vzťahu k predchádzajúcemu právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu (porovnaj tiež rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 12. 11. 2002 vo veci Zvolský a Zvolská verus Česká republika, sťažnosť č. 46129/99, body 51, 53 a 54). A contrario potom platí, že v prípade vecného posúdenia a rozhodnutia najvyšším súdom o dovolaní bude mať sťažovateľka k dispozícii už iba podanie sťažnosti ústavnému súdu, čo sa týka tohto rozhodnutia, za obvyklých podmienok.

7. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa ústavný súd podanou sťažnosťou meritórne nezaoberal, ale podľa zásady ratio temporis ju odmietol ako neprípustnú pre predčasnosť podľa § 53 ods. 1 v spojení s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

8. Nad rámec uvedeného ústavný súd sťažovateľku upozorňuje, že pripojené splnomocnenie na jej zastupovanie advokátom nezodpovedalo § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, pretože v ňom nebolo výslovne uvedené, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom. Okrem toho ak v súvislosti s možným porušením základných práv a slobôd konkrétnym právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu sťažovateľka v petite žiada od ústavného súdu aj priznanie náhrady trov konania z dôvodu trov jej právneho zastúpenia za úkony právnej služby, ktorými sú prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a písomné podanie na (ústavný) súd podľa § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov,

dátum udelenia splnomocnenia by mal s touto jej požiadavkou korešpondovať. Taktiež je žiaduce, aby počas trvania právneho zastúpenia právny zástupca akékoľvek zmeny obchodného mena a sídla oznámil orgánu verejnej moci, pred ktorým prebieha konanie týkajúce sa možného ohrozenia alebo porušenia subjektívnych práv jeho klienta.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. februára 2017